

βαρύνσεως, δεδομένου, ὅτι πλὴν τοῦ φόρου εισοδήματος εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται τὰ μερίσματα, ὑποβάλλονται καὶ εἰς συμπληρωματικὸν φόρον κεφαλαίου γ' κατηγορίας ἐκ 3 %.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον 1960 καὶ 1961 παρατηρήθη ὑψώσεις τῆς τιμῆς τῶν μετοχῶν προελθούσα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς ἀξίσεως τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς στροφῆς τῆς ἀποταμιεύσεως πρὸς αὐτὰς ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς προβλεφθείσης τότε ἀνατιμῆσεως τῶν τίτλων. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἠδῆξήθη καὶ ἡ ἀποταμίευσις ἀναζητήσασα ἀσφαλῆ καὶ ἀποδοτικὴν τοποθέτησιν.

Τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν μετοχῶν, δυστυχῶς, δὲν ἠκολούθησεν ἀνάλογος αὔξεις τῶν διανεμηθέντων μερισμάτων. Σημειωτέον ὅτι αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις διένειμον ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν εἰς τοὺς μετόχους τὸ 1958 ποσοστὸν 80 %, τὸ 1959 ποσοστὸν 65 %, τὸ 1960 ποσοστὸν 55 %, τὸ 1961 καὶ 1962 ποσοστὸν ὑπολειπόμενον τοῦ 40 %.

Ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, ἡ ἀπόδοσις τῶν μετοχῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπελείφθη ἔναντι τῆς ἀποδόσεως τῶν καταθέσεων, δανείων, οἰκοδομῶν κ.λ.π., δι' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1962 εἰσερχόμεθα εἰς περίοδον πτώσεως τῶν μετοχῶν.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ κατὰ κάποιον τρόπον παρατηρηθεῖσα στασιμότης ἑναρμονίσεως πρὸς τὴν Ε.Ο.Κ. ἡ ὁποία πλὴν τοῦ ὅτι μειώνει τὰ κέρδη τῶν βιομηχανιῶν καθιστᾷ καὶ ἀπροθύμους τὰς ἐπενδύσεις εἰς

τὸν κλάδον αὐτὸν ἔνεκα τῶν ἐγκλεισμένων κινδύνων ἐκ τῆς φθινούσης δασμολογικῆς προστασίας. Ἀναμφισβητήτως ἡ κατάστασις τῶν ἐπιχειρήσεων φαίνεται συγκεχυμένη καὶ διὰ πολλὰς ἐξ αὐτῶν ἀμφίβολος διὰ τὴν περαιτέρω ἀντοχὴν τῶν ἔναντι τῶν ἀνταγωνιστικῶν πιέσεων τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐκ τῆς σημειωθείσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κινήσεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς 13 % μόνον ἐκινήθη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν μετοχῶν τοῦ ὑπολοίπου κινήθέντος πρὸς ἐπενδύσεις λοιπῶν χρηματιστηριακῶν τίτλων (ὁμολογιῶν κ.λ.π.). Ἐκ τοῦ ἐπενδυθέντος εἰς μετοχὰς ποσοστοῦ, τὸ ὅποion ὡς ἀνεφέρθη ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν κατὰ τὰ ἔτη 1959—1961 στροφήν τῆς ἀποτομιεύσεως, 65 % ἀποτελεῖ αὔξεις κεφαλαίων Τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ 35 % αὔξεις λοιπῶν βιομηχανικῶν κυρίως ἐπιχειρήσεων.

Ἡ διστακτικότης αὐτὴ πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς ἐπιχειρηματικῆς ἐπενδύσεως δημιουργεῖ προσκόμματα ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας, ἡ ἄνοδος τῆς ὁποίας θὰ πραγματοποιηθῇ μόνον διὰ τῆς διευρύνσεως τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ κατενθύνσεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς πρὸς τὸν κλάδον αὐτόν. Ἐν ἑναντίᾳ περιπτώσει θὰ περιέλθωμεν εἰς στασιμότητα διὰ τῆς ἀκίνητοποιήσεως τοῦ κεφαλαίου εἰς οἰκοδομὰς καὶ ἄλλας ἀγόνους ἢ νεκρὰς ἐπενδύσεις μὴ ἀποκλειομένου καὶ τοῦ κινδύνου τῆς ὑπερκαταναλώσεως τῶν ἀποταμιευτῶν λόγῳ μὴ ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεως με ὅλας τὰς περαιτέρω συνεπείας.